



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2006 - 12 pàgines

Sessió ordinària del dia 7 d'abril del 2006

El dia 7 d'abril del 2006, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 10/2006, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del fons andorrà de garantia d'automòbils i de la Llei del Codi de la circulació.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar la compra dels frescs de Santa Coloma.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social.

4- Designació d'un magistrat del Tribunal Constitucional.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masjà
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels Srs. Josep Dallerès i Jaume Serra per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Doncs, començaríem pel punt número 1.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del fons andorrà de garantia d'automòbils i de la Llei del Codi de la circulació.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 33/2005, del 9 de novembre.

Es va prendre en consideració el 15 de desembre del 2005, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Hi ha alguna intervenció per part del Govern?

Doncs, no havent-hi cap intervenció i a la vista que no hi ha objeccions, doncs, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei?

Doncs, si no hi ha cap objecció queda aprovada la Proposició de llei.

Punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar la compra dels frescos de Santa Coloma.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 1/2006, del 4 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Els frescos de Santa Coloma formen part del conjunt pictòric representatiu del romànic andorrà. Aquest conjunt que va ser venut l'any 1933 es troba avui repartit de la següent manera: el Sant Silvestre als Estats Units a mans del Mead Art Museum; el Sant Gregori, que és en un indret desconegut, i el Crist en

Majestat, els sis Sants i altres fragments, com el Medalló de l'Esperit Sant són a Berlín a mans d'un museu de la capital alemanya.

És aquesta darrera part la que té l'oportunitat històrica de tornar a Andorra. Tal com preveu la mateixa Llei del patrimoni cultural en el seu article 19.5, l'Estat ha de dur a terme totes aquelles accions necessàries per la recuperació dels béns culturals i pel seu retorn al país, i per tant, l'excepcionalitat de l'oportunitat justifica el fet que no es preveïés una partida exclusiva per una futura compra, ja que les possibilitats de recuperar els frescos eren molt reduïdes.

Amb l'obertura dels dossiers de restitució pendents a la República Federal d'Alemanya el 99, el Ministeri de Finances alemany va crear un departament específic per tractar del retorn de les obres d'art espoliades pels nazis durant la segona guerra mundial. Després de molts esforços es van localitzar, es van poder localitzar els hereus i propietaris legítims dels frescos, gràcies a les gestions efectuades per la que era ambaixadora a Brussel·les del Govern d'Andorra. D'aquesta manera es va contactar amb els hereus d'Alvaro Cassel, darrer propietari dels frescos. La intenció dels hereus era vendre les obres tan bon punt com els hi fossin restituïdes.

Per aquest motiu, el 23 de febrer del 2005, per acord del Govern, el Govern va decidir atorgar poders de negociació als ministres d'Afers Exteriors i d'Educació, Cultura, Joventut i Esports d'aquella legislatura. El 9 de maig del 2005, el Govern, representat pels ministres d'Afers Exteriors i Educació, Cultura, Joventut i Esports, i la Sra. Maria Alexander Baronessa Cassel Van Dorn, propietària beneficiària d'almenys del 92% dels frescos de Santa Coloma, van signar un acord sobre els frescos de Santa Coloma.

D'altra banda, el 27 de maig del 2005, el Govern representat pels ministres també d'Afers Exteriors i Educació, Cultura, Joventut i Esports signen un altre acord amb la Sra. Maryse Martin propietària del 8% restant dels frescos.

Ambdós contractes donen al Govern la primera opció de compra ja pactada, i han estat prorrogades fins el 15 de març del 2006, atès que la data de venciment inicial d'aquesta opció era el 30 de novembre del 2005. Les dues valoracions que s'han encarregat a experts internacionals taxen aquestes pintures, una d'elles amb 5 milions d'euros, que és una valoració conjunta feta pel Sr. Francis Van Noten, professor de la Universitat de Louvain de Brussel·les, i el Sr. Stéphane Nicais, administrador delegat i expert en ventes, i una altra feta per un expert francès, René Millet, amb 6 milions d'euros.

Segons els contractes esmentats o els acords esmentats, el Govern hauria d'abonar aleshores les quantitats següents: a favor de la Sra. Maria Alexander Baronessa Cassel Van Dorn 3.680.000 euros; a favor de la Sra. Maryse Martin 320.000 euros; i a favor dels museus de Berlín per la restauració dels frescos, 500.000 euros. Això dona un total de 4.500.000 euros que formen part del Projecte de Llei de suplement de crèdit que hem presentat en aquesta Cambra per a la seva aprovació.

El Govern, ateses les consideracions precedents i d'acord amb l'article 28 de la Llei general de les finances públiques, i amb l'informe previ de la intervenció general, va acordar presentar a aquesta Cambra el Projecte de Llei de suplement de crèdit, i per tant, doncs, avui el sotmet a la seva consideració.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva exposició.

Doncs, passariem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Sí, CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals de CDA + Segle XXI volem expressar la nostra satisfacció a l'hora d'examinar el suplement de crèdit que ara ens ocupa.

Queda clar que no estem davant d'un simple tràmit d'aprovació o de rebuig d'un crèdit pressupostari qualsevol. Estem davant la possibilitat de reafirmar la importància de la nostra història i la transcendència del llegat dels nostres avantpassats.

Amb la recuperació dels frescos de Santa Coloma torna a casa nostra una important part del nostre patrimoni històric nacional. A l'incalculable valor artístic de les esmentades obres cal afegir-hi el valor simbòlic que, en clau d'identitat nacional, té per a nosaltres el llegat històric que avui es recupera.

Només perviuen i progressen els pobles que saben respectar la seva història. És per això que volem manifestar el nostre vot favorable al suplement de crèdit que ara examinem, per tot el que comporta en relació amb la preservació de la nostra identitat, tot felicitant el Govern pels seus bons oficis en la recuperació de l'esmentat patrimoni artístic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sí, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Ferran Mirapeix ha fet una introducció del tema prou exhaustiva, amb la qual cosa jo m'estalviaré de repetir molts dels seus arguments.

De totes formes, una síntesi volia dir, tal com ho recull en la seva intervenció i com ho recull en els propis documents que ens han passat en la Proposició de Llei i en la memòria explicativa, que ens trobem davant d'una oportunitat excepcional. Que s'ha donat el cas que en aquest moment la dotació pressupostària era insuficient per fer-hi front, i que el Govern s'havia acollit al dret que li atorga la legislació, particularment la Llei general de les finances públiques, d'autoritzar, com ha fet, un avenç de fons de 4.500.000 d'euros. Cosa que s'ha fet amb data 30 de novembre, i que ha estat degudament publicat al BOPA per un decret del propi Govern.

Consegüentment, amb el que diu la Llei, i d'acord amb aquesta, el Govern amb aquest decret ja avança la preceptiva sol·licitud d'un suplement de crèdit per ratificar, per donar cobertura a l'avenç que es produïa ja en aquesta data. Aquesta sol·licitud és la que es tradueix en el Projecte de Llei de suplement de crèdit que avui debatem en aquesta Cambra.

Bé, arribat aquí, i entrant en matèria, ens trobem amb dos elements de discussió principals, que són, per una part, la pertinència de la despesa que se'ns proposa. Aquests 4.500.000 euros per la compra dels frescos. I en un segon punt, la pertinència del procediment seguit per donar cobertura a aquesta despesa i a aquest avenç de fons que hem comentat abans.

Pel que fa al primer punt, el Partit Socialdemòcrata s'adhereix a les manifestacions que s'han fet aquí des del banc CDA + Segle XXI. És una qüestió que no ens planteja cap mena de problema. Ens felicitem de l'actuació del Govern. Ens felicitem que el nostre país pugui recuperar una part del seu patrimoni, una part que s'havia perdut i que és important que pugui estar una altra vegada aquí a casa. I estem d'acord, també, en què s'efectuï aquesta inversió de 4.500.000 euros per adquirir aquestes pintures, aquests frescos.

O sigui, des d'aquest punt de vista no hi ha cap dubte que el nostre vot seria, de totes totes, un vot afirmatiu.

Ara, bé, la segona part del que els hi comentava, la pertinència del procediment que s'havia seguit, això ja mereix una altra consideració que, intentant ser precís i rigorós, m'acolliré a lectures de la pròpia Llei per il·lustrar-la.

Queda clar que la Llei general de les finances públiques vol, expressament, que sigui el Consell, que sigui aquesta Cambra la que aprovi el suplement de crèdit, que ratifiqui, que doni cobertura a l'avenç que hem comentat. I així, i està recollit al propi Projecte de Llei, hi ha una sèrie d'articles que s'hi refereixen explícitament.

L'article 28.2, el 24.1 i el 23.2 de la Llei general de les finances públiques. Si em permeten, perquè crec que és important de llegir-los, l'article 28.2 diu: "Aquests avenços -avenços de fons aquests que hem comentat- han de ser objecte de posterior ratificació amb l'aprovació de crèdits extraordinaris o suplementos de crèdit segons escaigui."

Si anem a l'altre article, parla de com funcionen els suplementos de crèdit, i fent-ne una síntesi, més aviat llegint la part només que ens afecta, diu: "...Govern ... poden acordar la presentació de projectes de Llei de suplement de crèdit per a la seva aprovació pel Consell General, essent aplicables les normes de l'apartat 2...". En aquest apartat 2 es diu que els suplementos de crèdit s'han de finançar a partir de crèdits que van contra transferències de crèdits que es considerin reduïbles, contra el deute, etc. No ho llegiré perquè és potser una mica massa llarg.

Bé, en tot cas, queda clar que la Llei dona al Consell la potestat de ratificar o no aquests suplementos de crèdits, li dona un paper important.

Evidentment, aquesta Cambra tant pot manifestar-se en sentit positiu, com en sentit negatiu, i això per les raons que escaigui; sigui pel que deia pel fons de la qüestió, per la pròpia despesa o bé, com és el cas, pel procediment, o bé pels crèdits que es proposa reduir.

Si el Consell l'aprova... Si el Consell l'aprova, el tema queda degudament tancat i ordenat. O sigui s'aprova el suplement de crèdit, i l'avenç de fons queda perfectament cobert.

Ara bé, podia donar-se el cas que el Consell no l'aprovi, i la Llei general de les finances públiques preveient aquesta possibilitat, aquesta eventualitat, diu que si el Consell no l'aprova, existeixen mecanismes que permeten donar cobertura legal a aquest avenç de fons per una altra via. I aquí és on, i em permetran la lectura, ens hem de referir a l'article 28.3 de la Llei, diu: "Si el Consell General no aprova les lleis de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, -als que ens trobem-, els avenços de fons s'han de cancel·lar a càrrec dels crèdits del respectiu

Ministeri..., la reducció dels quals ocasioni menys trasbals al servei públic.". Llegit textualment.

Bé, repeteixo, és el Consell el que ho ha d'aprovar, però existeix una fórmula perquè en el cas que el Consell no ho aprovés, el Govern pugui tirar endavant aquest avenç de fons.

Entrem en un altre capítol. Què i com resol aquest problema o aquest tema el Govern?

Primer el Govern va, en data 30 de novembre, publicar... bé acordar, aprovar un decret d'avenç de fons, -que és aquí-, en el qual es diu sintèticament, "s'autoritza un avenç de fons per la quantitat de 4.500.000 euros, al punt 1. I en el segon, se sol·licita l'aprovació oportuna d'un suplement de crèdit per dit import amb el benentès que si el Consell, -que si el Consell està subratllat per mi-... amb el benentès que si el Consell General no l'aprova s'hauria de cancel·lar a càrrec dels comptes pressupostaris següents." I en aquest punt, -està recollit en el BOPA-, hi ha un seguit de crèdits que corresponen al Ministeri d'Ordenament del Territori, que són els que es cancel·larien en cas que aquesta Cambra no ho aprovés.

Bé, això va fer el Govern.

Posteriorment i seguint amb les previsions de la Llei, ens porten a aquesta Cambra un suplement de crèdit. El suplement de crèdit diu, bé, en l'article 1 que s'aprova un suplement de crèdit per aquest valor de 4.500.000 euros. I l'article 2 diu: "Aquest suplement de crèdit es finançarà mitjançant la reducció d'un import de 4.500.000 euros de les partides pressupostàries següents:". Hi ha un altre llistat de partides pressupostades.

Bé, arribat aquí, després ja m'hi referiré a aquestes partides.

Arribat aquí ens trobem amb dues possibilitats, dues grans possibilitats, és que el Consell aprovi, decideixi donar recolzament o no al Projecte de Llei que discutim avui. Si s'aprova el crèdit, es financen les partides del Projecte, i s'ha acabat.

Ara, si no s'aprova el crèdit, es finança amb les partides que surten en el decret, quines... -i suposo que el Sr. Mirapeix de la manera que té de mirar-me sap perfectament el que vaig a dir-, quina és la singularitat del cas. Que quan llegim les partides que apareixen en el Projecte de Llei i les partides aquestes que apareixen en el decret d'avenç de fons, són idèntiques, són exactament les mateixes. Fins i tot, el que es vulgui entretenir, es podrà trobar amb una partida singular que és de 0,80 euros. Però bé, això és una nota al marge. Ens trobem que les partides són idèntiques. O sigui que al davant d'això, aquest Consell es troba amb la tessitura de què si diu que sí,

es redueixen els crèdits corresponents a 35 partides, amb la de 0,80 euros, que consten en el Projecte de llei; si aquesta Cambra diu que no, ens trobem que es cancel·len amb les partides que surten en el decret d'avenç de fons. Que són exactament les mateixes. O sigui, que ja em diran vostès quina rellevància té el que nosaltres decidim en aquesta Cambra.

Jo abans he dit que la Llei preveia, i posava especial èmfasi en què aquests suplementes de crèdit s'havien d'aprovar aquí. Vostès, amb la seva maniobra, -per dir-ho d'alguna manera, i ho dic sense cap ànim de polèmica-, amb la seva actuació ens han portat a què la votació que es produeixi en aquesta Cambra sigui absolutament irrellevant.

O sigui, vostès han menystingut per voluntat o no, -això ho sabran vostès-, han menystingut absolutament aquesta Cambra, aquest Consell. Ens han convertit amb un guinyol que interpreta una obra aliena. Perdonin que ho digui així de cru, però és que és així.

On està el problema? A part d'aquest problema de voluntat que els hi deixo a la seva solució. Doncs, el problema està segurament en una lectura completament esbiaixada de l'article 28.3, que em permetran, ja sé que és una mica pesat, però em permetran tornar-lo a llegir. Diu: "Si el Consell General no aprova les lleis de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, els avenços de fons s'han de cancel·lar a càrrec dels crèdits del respectiu Ministeri, -del respectiu ministeri-, ...la reducció dels quals ocasioni menys traspals al servei públic."

Bé, vostès s'han saltat completament el respecte a la Llei. Aquí posa respecte al ministeri. Jo sé com ho entenen, però el respecte al ministeri, si estem parlant de cultura, s'entén que és el Ministeri de Cultura. I vostès han imputat tots aquests càrrecs, tots aquests crèdits sobre el Ministeri d'Ordenament del Territori, del Departament d'obres públiques. O sigui, que des d'aquest punt de vista i per aquesta única raó, i a demés tenint en compte que és irrellevant, absolutament que votem sí, no, o que ens abstenim, ens abstindrem per recolzar una mica la nostra posició de defensa de l'actuació que s'ha pres de comprar els frescos de Santa Coloma.

Una precisió, i acabo aquí, i aprofitant que vam tenir una discussió en el darrer Consell sobre la modificació del Reglament, l'article 110, he d'aprofitar que ens trobem en una situació que il·lustra perfectament el que va defensar, perfectament, el meu company Francesc Rodríguez Rossa, quan va defensar la Proposició, i s'hi va referir també en això dels frescos de Santa Coloma. Ens trobem en el supòsit, -i permeti'm que faci una il·lustració d'aquest tipus-, que si hagués sigut el

nostre grup el que hagués plantejat la compra d'aquests frescos, -que m'imagino que és tan legítim com que ho plantegin vostès-, això s'hagués formulat en forma d'esmena al pressupost. Doncs, ens haguéssim trobat, com s'ha trobat el Govern, amb la impossibilitat de tirar endavant aquesta esmena, tal com s'ha efectuat la lectura que no poden fer esmenes de modificació a l'alça sense reduir crèdits del mateix ministeri, ens haguéssim trobat amb el mateix problema que s'han trobat vostès. No poder-ho fer si no és recorrent a altres fórmules, com la de treure diners o crèdits d'un altre ministeri.

Vostès tenen la fórmula per poder-ho fer, fent-ho bé, eh! no fent-ho malament com ho fan... fent-ho bé, tenen la fórmula. Nosaltres reclamem, i acabo aquí, que se'ns permeti en el legítim exercici dels nostres drets com a consellers, de poder fer exactament el mateix.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay, per la seva exposició.

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern?

Perdó, pel Grup Parlamentari Liberal, sí, Sra. Presidenta, Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, el Grup Parlamentari Liberal sí que votarà a favor d'aquest Projecte de llei de suplement de crèdit. Aleshores, solucionarem una part de la qüestió, i ho farà convençut que amb aquesta mesura s'aconsegueix una gran adquisició que permet recuperar una part del nostre patrimoni i el seu retorn a Andorra, que per a nosaltres és molt important. Poder tenir a casa, com bé han dit els companys, aquests frescos romànics de Santa Coloma, ens omple de satisfacció i il·lusió, perquè aquestes obres formen part de la nostra història, i per tant, és normal que estiguin a casa nostra.

Felicitem al Govern per haver pogut fer realitat aquesta adquisició, i esperem poder-los contemplar ben aviat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol, per la seva exposició.

Doncs, entrariem en un altre torn d'intervencions.

Per part del Govern?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar-lo, Sr. Alay, a l'exposició que ha fet, amb la cita dels articles de la Llei de finances públiques que vostè ha fet, he de reconèixer que quan vaig arribar al Ministeri, la conjunció de l'article 28, al qual vostè fa esmena, i els articles 24 i 25, em van causar una certa, -com diria jo?-, contraposició d'idees dintre del que eren aquests articles; i vaig plantejar com s'haurien d'interpretar aquests articles.

No estava gaire clar, perquè és el que vostè diu. Vull dir, si el crèdit que s'aprova al Consell, ja sigui un crèdit extraordinari o un suplement de crèdit, s'aprova al Consell tot el tràmit, no hi ha cap problema. I si fos el cas que no s'aprovés, doncs, aleshores sí que es podria interpretar com vostè diu amb el que fa referència a l'article 28 punt... no sé si és el punt 1 o punt 2... punt 2, és igual.

Aleshores què vaig fer? Vaig anar a totes les actes del Consell, d'aquesta Cambra, vaig revisar-les, les dels últims 5 o 6 anys, i vaig veure com s'havien presentat fins aleshores els avenços de fons amb suplement de crèdit o els avenços de fons amb crèdits extraordinaris. I vaig veure que sempre s'havien presentat de la mateixa manera. No només això, sinó que a més vaig poder observar que el seu grup parlamentari, alguns d'ells, presentats de la manera que vostè avui diu que votaran en contra, havien votat a favor.

Per tant, vaig interpretar que la interpretació que vostès feien en aquell moment que van votar a favor, doncs, es mantindria. Òbviament vostès són lliures de canviar la seva interpretació, i reconsiderar el que diu la Llei. S'ha fet sense cap... el crèdit extraordinari amb avenç de fons, o l'avenç de fons amb suplement de crèdit s'ha fet sense cap malícia, s'ha fet analitzant sessions d'aquest Consell, i òbviament s'ha fet sense cap mena de menyspreu a aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pels grups parlamentaris alguna intervenció?

Sí, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo em trobo en una situació similar a la seva. Vostè va arribar a aquesta legislatura de nou. Jo hi havia estat abans, però he estat una legislatura fora, i no havia tocat mai els temes de finances com estic tocant ara amb el company Jordi Font.

A veure, jo no entraré amb si abans s'havia fet d'aquesta manera o no, perquè a demés desconec algunes coses. Tampoc tinc tant de temps com per estar-me a mirar totes les actes anteriors.

Jo el que li puc dir, és que el que he defensat aquí és una cosa que subscriu tot el grup parlamentari, fins i tot el company Josep Dallerès, que avui no està aquí, que és el membre del Partit Socialdemòcrata que està en aquesta Comissió.

Hi ha un fet rellevant, que no ho dic que ho justifiqui, però que en tot cas pot ajudar a entendre. Pensi també una cosa, que entremig s'ha produït la modificació de la interpretació de l'article 110. I no ho dic en plan llei del talió, no és en absolut així. El que passa és que bé, anem a ser rigorosos amb el compliment de la Llei.

Jo ja li accepto que no hi hagi malícia, però en tot cas, precisament perquè li accepto que no hi hagi malícia, estic convençut que hi posaran solució, i que no es tornarà a repetir una actuació d'aquest tipus; i pensem que realment s'ha de regular, i si no ho pensen és una altra qüestió i ja ho discutirem.

En tot cas, el dia que el Tribunal de Comptes analitzi tot això, suposo que tindrem ocasió una altra vegada de parlar-ne, i bé, suposo que en aquell moment ja s'haurà resolt això.

Res més, gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció pel Grup Parlamentari Liberal?

Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Home, Sr. Alay, jo tampoc em sobra gaire temps, i per les meves obligacions, doncs, òbviament, i per respecte a aquesta Cambra vaig invertir el temps en mirar les actes anteriors.

Quant a la llei del talió, en cap moment he expressat això.

I quant al Tribunal de Comptes, òbviament el Tribunal de Comptes també pot canviar el criteri com l'han canviat vostès, perquè fins a la data d'avui mai havia fet cap nota sobre aquest tema.

Per tant, òbviament, els criteris es poden canviar. Nosaltres havent vist que vostès canvien el criteri, doncs, òbviament ho mirarem, ho interpretarem, i a partir d'aquí, doncs, amb el respecte que ens caracteritza per aquesta Cambra, òbviament, doncs, prendrem les decisions adequades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Una última intervenció. L'únic que li he de dir és que aquí, en el nostre cas, no hi ha hagut un canvi d'interpretació, un canvi de posició, sinó simplement revisar completament els texts de llei, i veure quines són les possibilitats que ens donen a nosaltres i que els hi atorguen a vostès, intentar ser el màxim de rigorosos, ara i en tot moment, i esperant a demés que s'acceptin les modificacions que en el moment es plantegin.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Pel Govern?

Doncs, no havent-hi cap més intervenció, procediríem, doncs, a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

15 sí, i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda aprovat el Projecte de llei.

Passaríem al punt número 3.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 8/2006, del 23 de març.

El Govern ha renunciat a presentar el criteri dins el termini del Reglament previst.

A continuació, tenen la paraula els presidents dels grups parlamentaris que han presentat conjuntament la Proposició de llei.

Sí, teniu la paraula, Sra. Lurdes Font, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar la meua intervenció com a Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, voldria fer una intervenció en nom de la Comissió encarregada de legislar en matèria de reforma del sistema de seguretat social.

Vist que el text de la Proposició de Llei que ara examinarem podia portar a una interpretació ambigua de l'article 2, pel qual s'introdueix en el Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social un nou article amb el número article 35 bis, on s'estableix un complement no contributiu de les pensions de vellesa inferiors al 50% del salari mínim fixat pel Govern, i amb la intenció de clarificar el contingut de dit apartat, els tres grups parlamentaris presents al Consell General hem acordat modificar l'article 2 de la Proposició de Llei que ara considerarem, en el sentit de precisar que les cotitzacions han de ser a la Caixa Andorrana de Seguretat Social de forma que l'article quedaria redactat com segueix:

“Article 35 bis

S'estableix un complement no contributiu de les pensions de vellesa inferiors al 50% del salari mínim fixat pel Govern, amb la graduació següent:

- a) Les persones que hagin cotitzat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social 240 mesos o més i no assoleixin amb la pensió de jubilació l'import equivalent al 50% del salari mínim, han de rebre un complement no contributiu de la seva pensió de vellesa consistent en el nombre de punts necessaris per tal que la pensió que percebin sigui igual al 50% del salari mínim establert pel Govern.
- b) Les persones que acreditin la seva residència al Principat d'Andorra, en la forma que es fixi per Reglament, i que hagin cotitzat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social entre 84 i 239 mesos i no assoleixin amb la pensió de jubilació l'import equivalent al 50% del salari mínim, han de percebre un complement no contributiu corresponent al 15% dels punts que tenien adquirits o, si és el cas, una quantitat inferior, de manera que la pensió resultant no superi el 50% del salari mínim.
- c) Les persones que acreditin la seva residència al Principat d'Andorra, en la forma que es fixi per Reglament, i que hagin cotitzat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social menys de 84 mensualitats i no assoleixin amb la pensió de jubilació l'import equivalent al 50% del salari mínim, han de percebre un complement no contributiu corresponent al 10% dels punts que tenien adquirits o, si és el cas, una quantitat inferior, de manera que la pensió resultant no superi el 50% del salari mínim.”

És a dir, que quedaria així l'article 35 bis.

En la sessió d'avui el Consell General ha d'examinar i aprovar la Proposició de Llei de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social. Des de CDA + Segle XXI volem manifestar d'entrada la nostra satisfacció per aquest fet. No ens

sembla exagerat afirmar que avui és un dia d'especial significació en la vida política d'aquesta legislatura.

I entenem que això és així, en primer lloc, pel fet que estem davant d'una Proposició de Llei presentada per tots els grups parlamentaris presents al Consell General. Queda clar que el consens, quan es vol, és possible.

A més, però, en segona instància, cal considerar que el tema sobre el que estem legislant avui té una gran importància pel nostre país. Amb l'aprovació d'aquesta Llei estem adoptant tot un seguit de mesures de protecció i millora social considerades inajornables per la societat andorrana. Per tant, estem aplicant el mètode polític del consens a l'hora d'elaborar una política social determinada, encaminada a millorar les prestacions assistencials que reben els ciutadans i, per tant, dirigida a millorar la nostra cohesió social.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei es vol donar una resposta ràpida i eficaç a un dèficit clar i evident que pateix el nostre sistema de seguretat social en matèria de prestacions.

Volem, però, remarcar que aquesta resposta ràpida, urgent i puntual -com diu la pròpia Llei-, no és més que un primer pas de cara a una reforma més exhaustiva de tot el sistema de seguretat social. Per tant, cal considerar que l'establiment d'un nou model de política social no ha fet més que començar. S'han tractat de resoldre, en primer lloc, aquestes qüestions que no podien esperar més. I un cop aprovat aquest text legislatiu, el que hem de fer és continuar treballant en aquest àmbit. Sense precipitació però sense pausa.

La Proposició del Llei que ara examinarem queda inscrita en el marc de l'important acord polític per a la redacció conjunta d'una Llei de la seguretat social que vàrem subscriure tots els grups parlamentaris el 14 de desembre del 2005. Un acord sorgit del consens en matèria de política social, tal com anteriorment fèiem referència.

La redacció d'una nova Llei de la CASS és un dels principals reptes polítics d'aquesta legislatura. Un repte que, cal recordar-ho, ha aixecat unes grans expectatives en la nostra societat. Als parlamentaris ens toca ara estar a l'altura de les circumstàncies. Pel moment, cal dir que les coses semblen ben encaminades. De fet, amb el text legislatiu que ara examinem, estem donant compliment a l'apartat tercer de l'acord del 14 de desembre del 2005, per tal de donar resposta a aquells problemes considerats més urgents, ja que afecten als sectors més desprotegits de la nostra societat, com ara, la gent gran, les famílies monoparentals o les persones que gaudeixen d'un nivell inferior d'ingressos.

Així doncs, ho reiterem, s'ha fet un primer i important pas, solucionant allò més urgent. Ara cal, en el terminis acordats, fer la nova llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per tal de donar contingut normatiu als acords polítics assolits, entre els quals volem ara destacar:

la millora de la gestió i del control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos de la secció de malaltia, considerant que el dèficit que en el futur pugui generar aquesta secció anirà a càrrec de l'Estat;

l'ampliació de determinats períodes de cobertura de prestacions sanitàries;

la creació, a càrrec de l'Estat, d'una branca de prestacions familiars, així com de noves pensions mínimes de jubilació, orfenesa i viduïtat.

Aquests són alguns del principals objectius polítics que la Comissió especial encarregada d'elaborar la llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social s'ha fixat. Com es veu, es tracta de reformes decisives en matèria de política social. Ens cal avançar en aquesta direcció amb pas decidit i ferm. I ens cal considerar, a la vegada, la necessitat que aquestes reformes puguin ser assumibles des d'un punt de vista econòmic i financer. Per això té, segons el nostre criteri, vital importància l'elaboració d'un estudi actuarial sobre el nostre sistema de seguretat social. Només a partir d'un diagnòstic acurat sobre l'estructura econòmica i prestacional de la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrem tirar endavant les reformes necessàries. Es tracta de garantir una política social viable i sostenible a mig i a llarg termini. Aquest ha de ser el principal objectiu de les reformes que s'estan portant a terme.

Per acabar, volem remarcar el bon ambient de treball i de diàleg que presideix la feina de la Comissió especial encarregada de legislar en matèria de reforma del sistema de seguretat social. Un bon ambient que, en realitat, és el reflex del consens que, pel moment, guia l'elaboració legislativa de les reformes esmentades. Només ens queda desitjar que l'esmentat esperit de consens es mantingui i que, si és possible, es faci extensiu a d'altres àmbits de l'activitat de l'actual legislatura, essencialment, en tot allò relatiu a temes institucionals i d'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font, per la seva intervenció.

Continuaríem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei que avui analitzem és el primer fruit d'un acord polític que està basat en el consens de totes les forces polítiques d'aquesta Cambra i que ha permès l'adopció amb caràcter urgent d'unes mesures de protecció social que es consideraven, per part de tots, inajornables.

Pel que fa referència al consens i bon clima de treball que ha imperat a la Comissió, només puc dir que subscriu íntegrament les paraules de la consellera Lurdes Font.

Ara bé, com també recordava fa uns instants al Sra. Font, l'acord polític assolit va molt més enllà d'aquestes primeres mesures urgents.

Efectivament, ja en la primera reunió de la Comissió per a la redacció de les lleis de protecció social, celebrada el dia 1 de juliol de 2005, es va acordar que l'objectiu de la Comissió no seria un altre que el d'elaborar de forma consensuada unes lleis socials que permetin garantir un nivell de protecció social equivalent o equiparable al dels països del nostre entorn i adaptat a la dimensió geogràfica i demogràfica del Principat.

Per tant, és important remarcar que, tot i que potser a algunes persones les mesures urgents i puntuals que contempla la Proposició de llei no els satisfacin totalment o les trobin insuficients, l'adopció avui de les mateixes no prejutja, en cap cas, el contingut i l'abast de les mesures que establirà la nova llei de la seguretat social, en la qual ja estem treballant.

Les millores que contempla la Proposició de llei en matèria de protecció social dels assegurats són les següents:

l'establiment de pensions mínimes d'orfenesa, de manera que s'asseguri als orfes una pensió mínima equivalent al 30% del salari mínim, és a dir, durant el primer semestre d'enguany, de 251 euros mensuals i l'ampliació del període de cobertura fins als 25 anys pels orfes que estiguin cursant estudis i no treballin de forma regular;

l'increment lineal, per import de 50 euros mensuals, de totes les pensions de viduïtat inferiors al 50% del salari mínim;

l'establiment de complements no contributius per a les pensions de jubilació inferiors al 50% del salari mínim. Les persones jubilades residents a Andorra que hagin cotitzat a la CASS menys de 20 anys veuran incrementada la seva pensió en un 10 o un 15%, en funció dels anys de cotització, i a totes les persones jubilades que hagin cotitzat a la CASS més de 20 anys se'ls assegura una pensió mínima

equivalent al 50% del salari mínim, és a dir, d'acord amb el salari mínim actual, de 419 euros mensuals;

l'increment de la prestació econòmica per baixa de maternitat fins al 100% del salari;

i, per últim, i no per això menys important, ja que el dret a la salut és un dels drets humans més elementals, l'ampliació del període de cobertura de les prestacions sanitàries als assegurats que es trobin sense feina, amb un període mínim de cobertura de 60 dies i un màxim de 120 dies.

Finalment, i ateses les manifestacions, desafortunades al nostre entendre, d'algun dels màxims responsables del Consell d'administració de la CASS de les quals es feien ressò ara fa uns dies alguns mitjans de comunicació del país, permetin-me fer una particular referència a un aspecte que, des d'un punt de vista polític, els socialdemòcrates considerem d'especial importància i que no és altre que el del finançament.

Fins ara, com tots vostès saben, ha estat exclusivament l'esforç solidari dels assegurats el que ha permès finançar determinades mesures de protecció social, de caràcter no contributiu, com les pensions mínimes de jubilació que estableix l'article 41 del Reglament tècnic de la CASS. Doncs bé, l'acord polític a què em referia a l'inici de la meua intervenció inclou una novetat molt important en aquesta matèria, ja que es preveu establir una diferenciació entre prestacions contributives i no contributives, de forma que els complements no contributius de les pensions mínimes, -així com la part no contributiva de les pensions de jubilació que es continuïn pagant quan entri en vigor la nova llei, en virtut de l'actual article 41 del Reglament Tècnic de la CASS-, estiguin finançats per l'Estat, via transferència del Pressupost de l'Administració general.

En aplicació d'aquest acord, la disposició addicional primera de la Proposició de llei estableix que el complement no contributiu de les pensions de vellesa es finança a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat, i que el Govern ha de transferir periòdicament les quantitats necessàries per fer front al pagament i establir amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social els convenis de col·laboració corresponents.

Arribar a aquests acords, certament, no ha estat fàcil. Encara que potser no estigui bé que sigui jo, un dels membres de la Comissió, que ho digui, crec sincerament que totes les conselleres i tots els consellers que hem participat en els treballs de la Comissió, hem dut a terme un exercici de responsabilitat i un enorme esforç de consens per arribar a acordar unes mesures que ens han semblat,

en conjunt, equilibrades i molt positives, tant per les millores en la protecció social que se'n deriven com per a garantir la sostenibilitat financera del sistema. La presentació conjunta de la Proposició de llei demostra que així ho han entès també la totalitat dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra, -el Consell General-, que, recordem-ho a aquells que potser ho han oblidat, d'acord amb l'article 50 de la Constitució, representa el poble andorrà i exerceix la potestat legislativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans ja m'excuso, perquè havent-me precedit el Sr. Esteve López i la Sra. Lurdes Font, potser diré algunes coses que són repetitives. Però bé, també serà un fruit del consens, justament, que haurem de retenir amb algunes coses que ja s'han dit.

Prenem avui en consideració la Proposició de llei de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social, que ha estat presentada de forma conjunta pels tres grups parlamentaris presents en aquest Consell General. És un text consensuat que estableix mesures d'adaptació d'algunes de les prestacions actualment satisfetes per la seguretat social que, òbviament, tindrà el vot favorable d'aquest grup parlamentari.

És prou conegut, però val la pena recordar-ho, que aquesta Proposició de llei és un primer resultat del compromís adquirit per tots els grups en l'acord polític que es va signar en data 14 de desembre del 2005, per a la redacció conjunta d'una llei de la seguretat social. En aquest acord, fruit de la voluntat de consens de tots els grups parlamentaris, es va preveure que mentre no estigués finalitzada i en vigor la llei definitiva, els tres grups parlamentaris presentarien, abans de l'1 de març del 2006, una reforma puntual i urgent de determinats articles dels reglaments actuals de la seguretat social, de forma que la població andorrana podés gaudir amb caràcter immediat de millores que són inajornables per més temps.

Aquesta Proposició de llei és, doncs, la plasmació d'aquest compromís i, segons els punts que es va acordar reformar amb caràcter immediat, la Proposició de llei que avui examinem: augmenta les

pensions de viduïtat inferiors al 50% del salari mínim amb 50 euros; augmenta les pensions d'orfenesa fins al 30% del salari mínim i les amplia als orfes fins a 25 anys que estudien i no treballen regularment; estableix un complement no contributiu de les pensions de jubilació inferiors al 50% del salari mínim d'un 10% si han cotitzat menys de 7 anys, d'un 15% si han cotitzat entre 7 i 20 anys, en aquests dos casos sempre que es resideixi a Andorra de forma efectiva, i de l'import necessari per arribar al 50% del salari mínim si s'ha cotitzat més de 20 anys, amb independència, en aquest cas, que es resideixi o no al Principat d'Andorra; d'altra part, la Proposició amplia el període de cobertura sanitària fins a un màxim de 120 dies en funció del temps cotitzat, després que una persona es quedi sense feina; i finalment, augmenta fins al 100% del salari la prestació econòmica de baixa per maternitat que actualment és del 90%.

No m'estendré en precisar més aquestes mesures que es troben recollides en el text de la Proposició de llei, i a les quals també hi han fet referència els consellers del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que han intervingut abans que jo.

Jo també vull felicitar i agrair als companys parlamentaris que formen part de la Comissió de treball, el bon ambient existent a les reunions i l'esperit de treball i l'actitud constructiva que crec que hi ha, i de parlar i debatre els temes amb tota franquesa.

Aquesta és una de les lleis importants que aprovarà aquesta Cambra després de les eleccions de l'any passat, una llei que, com han dit els companys, neix del consens dels tres grups parlamentaris que ha permès trobar el punt d'entesa per fer possible aquestes primeres mesures. Aquesta és una clara mostra de com, des del diàleg, al que sempre estem oberts, es poden aconseguir grans avenços.

A partir del moment en què van ser conegudes aquestes mesures per haver-se publicat, aquestes mesures han sigut objecte de diferents comentaris, que tots hem pogut sentir, uns favorables i altres menys favorables, per diferents motius i per part de diferents sectors de la població i de diferents entitats del Principat. Des del Grup Parlamentari Liberal valorem positivament aquests comentaris i qualsevol crítica constructiva que es pugui fer en una matèria com aquesta, com la seguretat social, que interessa i repercuteix directament a tota la població i, per tant, convé tenir molt present el que creiem i pensem tots plegats per poder definir un sistema de protecció social que sigui just, coherent, adaptat a la nostra realitat i viable i que, en definitiva, cobreixi i doni una resposta adequada amb les prestacions que el

nostre sistema de seguretat social, com ens diu la Constitució, ha d'oferir i garantir.

Com quedarà definit el sistema andorrà de seguretat social en tota la seva amplitud, ho dirà la llei definitiva que, és el nostre desig, serà l'altra llei que sortirà dels treballs conjunts portats a terme pels grups parlamentaris, a través de la comissió creada a l'efecte i que, com diu l'exposició de motius de la Proposició que avui analitzem, requerirà una reflexió i un examen més aprofundits per l'extensió i la complexitat dels conceptes a regular. Només precisar en aquest punt, que com deia el company Esteve López, hi ha un punt de partida que ja tenim, que són una sèrie de grans eixos d'aquesta futura llei que han quedat predeterminats, i per tant, això sí que ens indiquen el camí cap on anirà aquesta llei.

Però, pel moment, la llei que avui prenem en consideració i en relació a la qual tots els grups hem renunciat a presentar-hi esmenes, indica una clara voluntat d'avançar en la redefinició del nostre sistema de seguretat social que, creat l'any 1968 i que ha donat bons resultats fins a la data, malgrat totes les seves imperfeccions que pugui tenir, però creiem que ha donat bon resultat, convé millorar-lo i adaptar-lo a l'evolució social i econòmica experimentada pel nostre país en els darrers anys.

Aquesta és la voluntat del Grup Parlamentari Liberal i aquest és, també, el motiu d'haver fet els esforços necessaris amb la resta de grups parlamentaris per poder presentar avui aquesta Proposició de llei a votació, que és una reforma puntual i urgent, però que creiem que és un gran pas en aquest camí que hem iniciat per redefinir i modificar el marc legal per aconseguir la millor seguretat i atenció social pels ciutadans d'Andorra, i garantir la viabilitat del sistema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, el Govern vol manifestar que va renunciar expressament a formular el seu criteri perquè s'identifica plenament tant amb l'exposició de motius com amb el contingut de la llei que aprovarem avui.

I també vol afegir la triple satisfacció: primer de la manera com s'ha arribat a aquesta llei; segon, pel

conjunt dels col·lectius a què s'adreça aquesta Llei, amb els quals tots tenim un clar compromís, i tercer, perquè és una prova clara de la millora de la protecció social del sistema andorrà de seguretat social.

I per últim, felicitar molt sincerament el Consell General, i en particular, les senyores i senyors consellers de la Comissió especial, perquè han treballat molt i bé, i el Govern els felicita del fons del cor.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si us sembla, més aviat pel procediment entendríem primer si hi ha alguna objecció per part d'algú a la proposta de modificació presentada per la Sra. Lurdes Font, entenent una mica que és de comú acord de tots els grups?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposaria la presa en consideració de la Proposició de Llei per assentiment, i així mateix i atès que els grups parlamentaris també han renunciat a presentar-hi esmenes, proposo, doncs, l'aprovació per assentiment de la Proposició de Llei?

Doncs, si no hi ha cap objecció, queda aprovada la Llei.

Permeteu-me, també, doncs, afegir unes paraules en nom del Consell General d'agraïment a la Comissió per l'esforç, que de ben segur i amb el legítim dret de la renúncia, han fet possible això, i encoratjar, doncs, per aquesta segona part, també, que sigui possible amb el mateix ambient que s'ha portat fins ara.

Passaríem, doncs, al punt número 4.

4- Designació d'un magistrat del Tribunal Constitucional.

S'ha presentat una sola candidatura que ha estat proclamada per la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 11/2006, del 6 d'abril.

Demanaria al Sr. secretari de llegir la candidatura, si sou tan amable.

El Sr. Robert Call:

La Sindicatura, d'acord amb l'article 84 del Reglament del Consell General, ha examinat la candidatura presentada per la M. I. Sra. Conxita Marsol Riart, presidenta del Grup Parlamentari Liberal, pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI per a l'elecció d'un magistrat del Tribunal Constitucional i, atès que no ha estat formulada cap objecció dins el termini reglamentari, proclama el candidat següent:

- Sr. Carles Viver i Pi-Sunyer

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. secretari.

Hi ha alguna intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció, entenc, doncs, que el Sr. Carles Viver i Pi-Sunyer és designat per unanimitat dels presents?

Doncs, queda designat magistrat.

Acabat, doncs, amb aquest punt de l'ordre del dia, només ens queda desitjar-los als que tingueu la sort de passar algun dia d'aquesta Pasqua amb la família de vacances, que tingueu unes bones vacances i fins a la tornada.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.00h)